

og nogle Bestemmelser vedrørende Skatteprocenten. Det havde da været Politik fra Højres Side at gribe ind i Tide, men det er det, der ikke er sket.

Jeg kunde for mit Vedkommende gaa adskilligt videre end det ærede Medlem fra Thisted. Jeg kunde gaa til at bortrydde Bestemmelserne i § 22, at ophæve den privilegerede Valgret og indføre en Aldersklassedeling paa et Grundlag, der var mere uangribeligt end det, det ærede Medlem har opstillet, hvilket — deri giver jeg Indenrigsministeren Ret — kan angribes ud fra visse Synspunkter. Men havde man taget Delingslinien saaledes, at man havde givet forøget Indflydelse efter kommunalt Vælgerophold, vilde en saadan Deling have været ret uangribelig. Havde man givet den forøgede Indflydelse til de Vælgere, der i et bestemt Tidsrum, f. Eks. 10 eller 12 Aar, havde været Vælgere i Kommunen, vilde man have haft en Delingslinie, der vilde have været ret let at føre ud i Praksis, og som havde betydet, at den forøgede Indflydelse ikke blot gaves, hvad man maatte antage, til den større personlige Modenhed og Erfaring, men ogsaa til den større kommunale Indsigt og kommunale Interesse. Det havde været en simpel og betryggende Løsning og samtidig en demokratisk uangribelig Løsning.

Naar jeg ikke til denne Behandling har stillet Ændringsforslag til en saadan Løsning, har det en ganske bestemt Grund, og denne er at søge i den Omstændighed, at det klart og rent fortaltes os ved første Behandling, at denne Sag paa Forhaand var afgjort. Det fortaltes os, at der var Flertal i denne Sal for en ganske uforandret Vedtagelse af det Forslag, vi have faaet ned fra det andet Ting. Derfor vilde en Afstemning over et saadant Ændringsforslag ikke med Sikkerhed vise, hvor megen Tilslutning det i Virkeligheden havde her i Tinget. Selv om en Engel fra Himlen var stegen ned her og havde fremsat et Forslag, som et Flertal i dette Ting fandt var den bedste Løsning, den kunde finde, vilde denne Engel alligevel være stillet værre end Røveren paa Korset, for vi have jo faaet at vide af det ærede Medlem fra Løvel (Anders Nielsen), at Kloken allerede er slaaet 12.

Af den Grund har jeg da ikke stillet noget Ændringsforslag her. Den Afstemning, det vilde blive gjort til Genstand for, vilde ikke oplyse noget om, hvorvidt det i Virkeligheden var den bedste Løsning, og at denne Opfattelse deltes af et Flertal her.

Jeg agter derfor heller ikke at deltage i Afstemningen om de stillede Ændringsforslag, men forbeholder mig senere at stemme mod Forslaget i dets Helhed, dels fordi den Løsning, det giver, er utilfredsstillende, og dels fordi denne Løsning er bleven presset frem under Henvisning til to Paastande, nemlig den om den oprivende Kamp og den om Hensynet til andre Reforme, to Paastande, hvis Berettigelse jeg ikke kan anerkende, og som den skete Udvikling ogsaa har vist ere forkerte.

N. Andersen: Det var ikke nogen absolut Overraskelse for mig, at den højtærede Minister modsatte sig de af mig stillede Ændringsforslag. Jeg maatte jo være forberedt paa, at han vilde indtage den Stilling, efter at han havde udtalt sig saa aggressivt mod alle Forandringer, som sket var ved første Behandling. Jeg skal her, da jeg ikke tror, at det er til nogen Nytte at forlænge Debatten i nogen nævneværdig Grad — Sagen er vist uddebatteret —, indskrænke mig til at gøre nogle ganske enkelte Bemærkninger. Den højtærede Minister vilde gøre gældende, at jeg ved Ændringsforslag Nr. 1 satte et nyt Skel i Befolkningen, der vilde vække ny Splid og Uenighed, idet den af mig foreslaaede Aldersgrænse vilde blive forskellig i København, Købstæderne og Landdistrikterne. Den højtærede Minister ansaa dette ny Skel for ganske uforsvarligt, noget, som man skulde vogte sig for, noget, der vilde vække Forargelse og Utilfredshed i vide Kredse. Jeg forstaaer ikke denne Paastand. Jeg kan ikke skønne, at der med nogen som helst Føje kan peges paa Uretfærdighed eller noget, der ligner dette, med Hensyn til den Forandring i Stemmeretten, som jeg har foreslaaet. Fra demokratisk Side kan der vist ikke gøres nogen Indsigelse derimod. Det er dog en Kendsgerning, at mit Forslag deler Sol og Vind lige mellem alle, der er absolut ingen, der vil lide nogen Uret derved. Den højtærede Minister fremførte ogsaa som Bevisligheder, der skulde afgøre Sagen, nogle Udtalelser af Statistisk Bureau. Det er meget muligt, at der kan være lidt Forskel her mellem By og Land. Men det er ingen Ulykke, og jeg indser heller ikke, at der, naar der er Tale om at vedtage eller ikke vedtage Forslaget, med nogen som helst Føje kan tales om Umulighed. Maaske kunde man dele efter en anden Linie. Der var oprindeligt af de frikonservative under Tilslutning af Højre i Landstinget foreslaaet Deling efter en be-